

Legjobbak legjobbjai

Ősszel országszerte megrendezésre kerülnek a különböző döntők, bajnokságok. Mindig izgalmas a szezon zárása, legyen az ember szabadidős, díjlovas, ugró vagy más szakág tagja. A minősülések feltételeit nézve az ember hangolódik a nagy eseményre és latolgatja az esélyeit, lehetőségeit. Vannak, akik a megmérettetés miatt vesznek részt rajta, mert kíváncsiak, meddig tartanak a határai, illetve a lova képességei. Vannak, akik egy szépen felépített versenyszezon koronájaként tekintenek rá, és vannak, akik saját szintjükön és szakágukban be akarják bizonyítani, hogy ők a legjobbak. Győzni mennek.

Elgondolkozhatunk, hogy melyik csoportba tartozunk – vagy egy kicsit mind igaz lenne ránk? Fontos mindenesetre szem előtt tartani, hogy saját és lovunk képességeihez mérten tegyünk vállalásokat, és kerüljük a szélsőségeket. Arra a sokszor látott jelenségre gondolok egyebek között, ami-

kor szabadidős versenyeken egy-egy fiatal hölgy apró pónival „futja le” a feladatokat. A lába szinte a földet éri, és szemmel láthatólag régen magasabb kategóriába léphetett volna. Méltán merül föl a kérdés, miért nem tette? A másik véglet, amikor például egészen kis gyermekek aránytalanul nagy

lovakon versenyeznek életre-halálra. Érdekes lenne az alapok elsajátításával kezdeni, és fejlettségének megfelelő feladatot bízni a gyermekre.

Ügyeljünk arra, hogy a kitűzött cél megfeleljen a lovas és lovunk készségeinek, képességeinek és adottságainak.

Örömteli látvány ugyanakkor egy megfelelő ló-lovas aránnyal rendelkező páros együttműködése a versenypályán, amikor döbbenet nézi a közönség, hogy mennyire könnyedén végzik a feladatokat. Meggyőződésem, hogy akkor működik egy lovas a lovával megfelelően, ha a pálya széléről a világ legkönnyebb dolgának tűnik a lovaglás. Hiszen a laikusok szemében is „csak ülni kell” a lovon.

A szomszédos országokban óriási érdeklődéssel fogadják a közönség ezeket a rendezvényeket. Telt házasak amellet, hogy belépőt kell rájuk váltani bizonyos esetekben. Nálunk annak ellenére, hogy a versenyek díjmentesen látogathatók, igen kevés a nem hozzátartozó nézelődő, avagy szurkoló. Érdemes lenne ellátogatni ezek

„Saját és lovunk
kéességeihez mérten
tegyünk vállalásokat,
és kerüljük
a szélsőségeket”

re a programokra családoknak, társaságoknak, pároknak, hiszen kulturált, esztétikus környezetben, szabadterén zajlik a sportprogram. Kis olvasóinknak is azt javaslom, hogy a különböző nevezési oldalakon kísérijétek figyelemmel, hogy a közletekben milyen versenyeket rendeznek, és érdemes minél többre ellátogatni. Természetesen a kiemelt helyszínek esetében a távolság sem kellene, hogy gondot okozzon. A magasabb szinten versenyző lovasok példája és a versenyetikkelt elsajátítása az, ami egy ifjú lovas, versenyzőt előrevisz.

Mindenképpen javaslom, hogy akár nézőként, akár versenyzőként célozzátok meg valamely döntőt az őszi időszakban. Számos rendezvényről online közvetítés is készűl, így a hétköznap délutánokon is nyomon tudjátok követni az eseményeket. Szeptember óta szinte minden hétvégén rendeznek valamilyen bajnokságot, döntőt, így a rendszeres program garantált, hogy együtt szurkolhassatok régi vagy új kedvenceiteknek.

Csilló Rita

Méltó helyen a szabadidőlovasok első döntője

Három év telt el a Magyar Lovassport Szövetség Szabadidős Szakágának megalakulása óta, és az idei évben megrendezésre kerül az a döntő, melyre sokan vártak már. Régóta emlegetünk egy olyan versenyt, melyen találkozhatnak a régiók versenyzői, a sorozatok, sportegyesületek legjobbjai, vagy akár olyanok, akik a hátsó kertben készűltek lovukkal. Mindenre találhatunk példát, mindenesetre hihetetlen várákozással tekintünk a Nemzeti Lovardában rendezendő első döntőre.

Véleményem szerint szükség volt erre a három évre ahhoz, hogy a már meglévő szabadidős társadalom kibővűljön, kissé átalakuljon, homogénebb legyen. A Szabadidős Szakág meghagyta a régiók, sorozatok autonómiáját, ugyanakkor az egyéb szakágak mintáját követve bevezette a nevezési rendszert, melynek segítségével a lovasok, edzők, szervezők tudomást szereztek az eseményekről és megnövekedett a startok, illetve a versenyek száma is. Nem ritka, hogy egy-egy hétvégére négy-öt verseny esik, az átlagos startszám pedig száz fölötti.

A nevezésre vonatkozó statisztikákat nézve összeállt egy rendszer, mely a legnépszerűbb kategóriákat foglalja magába. Ezekben a kategóriákban méretetnek meg a leg-

jobbak kezdő, haladó és nehéz szinteken. Minősűlést lehetett szerezni a 2021-es szezonban két befejezett, értékelt pályával, programmal a futószáras űlésszűpsűgversenyen, díjlovaglásban, űgyessűgi és díjűgrató számokban.

A szervezők mindent megtesznek annak érdekében, hogy az első szabadidős döntő méltó színvonalon kerűljön megrendezésre. A helyszűn, a megannyi támogató és a technikai csapat készen áll a lovasok fogadására. Péntek délutántól megnyűlik a Nemzeti Lovarda a szabadidőlovasok számára, s kezdetét veszi egy olyan hétvége, ami minden bizonnnyal sok meglepetést tartogat, és rengeteg kíváncsi szemet vonz majd. Az elműlt években számtalan tehetsűges lovat és lovas is ismerhettűnk meg a szabadidős versenyeken, akik méltán megálljúk a helyűket bármilyen szintűren.

Érdemes meglátogatniuk a nem induló egyesűleteknek is a rendezvűnyt, hogy kedvet kapjanak a következő évi részvételhez, a résztvevők hozzátartozóit pedig mindenképpen várjúk szeretettel, hogy egyűtt drukkoljúnk csapatársainknak.

Találkozúnk az első szabadidős döntőn október 16–17-én, melyre egész Magyarországról várjúk a nevezéseket!

Cs. R.